

Grad farlig og uheldig. Det er muligt, at der kommer Konflikt, men det er da selvfølgelig en Konflikt paa Lovens Grund. Det ærede Medlem mener vel ikke en Konflikt udenfor Loven, og da af hvilken Art? Er det ved fysiske eller blot ved intellektuelle Midler? Skulle vi ikke bede det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgfreds, der fører Ordet for Mindretallet, om at sige, hvad de fire ærede Herrer i Mindretallet mene med den høist farlige Konflikt, der vil fremkomme, hvis Folkethinget nover at opfylde sin efter vor Opfattelse simple konstitutionelle Pligt. Det kan ikke hjælpe at ville spise os af med dunkle Talemaader; lad os faae disse indsoebte Dolle frem! Nei, mine Herrer, jeg siger nu, som jeg sagde forleden Dag ved en anden Leilighed: Det har ingen Nød, at man — som vi hørte det ærede Medlem før sige — med saadanne Fraaser kan jage os i et Musehul til Spot og Spe for os selv lige over de Folk, hvis Rettigheder vi skulle hævde! Det kunde derimod befrægtes, at man med den Slags Udtalelser — og det med god Grund — fremkaldte en ophidset Stemning hos Befolkningen, ikke blot hos dem, der have sendt os herind, men hos enhver forfatningstro patriotisk Mand, og at det kunde have farlige Følger eller i alt Fald Ulemper for den rolige Udvikling paa Lovens Grund, som burde være enhver dansk Mandts Maal. — Jeg skal nu slutte mine Udtalelser med en Hensigt til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Jeg kan meget godt forstaa, at han stemmer med os for de nævnte to Forslag af andre Grunde end Flertallet; men idet han har takket den høitæredede Minister — det er vist for Resten den eneste Lof, Ministeren har faaet — fordi han har grebet Leiligheden til at gjøre Afskilligt, som vi ikke synes om, skal jeg henstille til ham, hvorvidt den Sætning er forsvarelig, at han er fornøjet dermed, hvad enten det er strengt berettiget eller ikke; thi det er nyttigt. Jeg beder det ærede Medlem om i Tider som vore ikke at være glad ved, hvad man blot subjektivt synes er nyttigt, naar man dog selv erkjender, at det ikke er strengt berettiget. Jeg tror, at til alle Tider, men især i disse Tider, er egentlig kun det nyttigt, som er strengt berettiget.

Winther. Hvad angaar den Lof, som jeg skulde have udtalt til den høitæredede Minister, erindrer jeg ikke, at jeg har udtalt en saadan. Jeg sagde, at jeg var vel fornøjet med, at der var sket Noget, som jeg havde ønsket skulde ske, og som Folkethinget mange Gange har stillet Forslag om. Jeg var glad ved, at det nu var sket, da vi ikke havde kunnet faae den Uting fjernet paa anden Maade, navnlig ikke ved Lovens Hjælp. Hvad dernæst det Andet angaar, sagde jeg, at jeg var vel tilfreds med, at det var sket, men jeg indlod mig aldeles ikke paa at sige, om det var rigtigt eller ikke rigtigt, lovligt eller ikke lovligt. Jeg kommer til at tænke paa en Uttring, som staar i selve de Herrerets Betænkning, hvor der tales om, at man har ladet Noget passere, fordi man har fundet sig i Noget, uden at anerkjende det for absolut berettiget. Dersom det er feil af mig at have udtrykt mig saaledes, er det ogsaa feil af dem, at de have skrevet det. Iøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg, naar jeg stemmer for disse to Forslag, har fremsført mine særlige Grunde derfor; men jeg har ikke stillet mig i nogen Opposition til Flertallet i den Henseende, navnlig ikke med Hensyn til Theaterspørgsmaalet. Jeg erkjendte jo netop, at jeg slet ikke vilde indlade mig paa hele dette Spørgsmaal, som var draget frem fra anden Side, og navnlig ikke paa, hvorvidt det var rigtigt at fremkomme med det i politisk Diemed. Jeg sagde, at jeg vilde overlade dette til dem, der havde stillet Forslaget; men deri ligger ingen Opposition. Jeg maa altsaa blot erklære, at den ærede Ordfører har opfattet mig noget anderledes, end jeg har ønsket at blive opfattet, og noget anderledes, end jeg har ment.

Ordføreren (Berg): Jeg vil blot gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at jeg ikke sagde, at han stod i Opposition til Flertallet. Jeg sagde derimod, at jeg godt kunde forstaa, at det ærede Medlem stemte for dette Forslag af andre Grunde end Flertallets. Den anden Sætning, som jeg sidst omtalte, nedskrev jeg, medens den blev udtalt; men for Resten er dette jo af en ganske underordnet Betydning. Det var kun det strengt Berettigede, som jeg mente, at vi altid maatte se at holde paa.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 34 til § 9 af Udvalgets Flertal (Berg, Bøffen, Bønsette, Dam, Hol ein, Jensen, Madsen, A. Nielsen, Th. Nielsen, Lange og Tauber):

Efter Post 2. indsættes en ny Post, saalydende:

„3. Uddrag, foretagne i geistlige Embeders Indtægter siden 11te Juni 1875 og inddragne i Fonds under Navn af Stiftsmidler, anslaaes til..... 50,000 Kr.“

blev ved et Navneopraab, der var forlangt af Berntsen, M. Pedersen, L. Pedersen, Buch, Hans